

mand i mange situationer, ikke i alle, men i mange. Derfor vil jeg sige, at det vigtigste er sådan set, at man er opmærksom på, at en forbrugerombudsmand skal opfylde den lov, der ligger, og derudover være uafhængig. Så kan man selvfølgelig gribe ind over for ham, hvis han ikke gør det. Men at stille et forslag om, at det skulle være en særlig sikring af Forbrugerombudsmanden, at man lader ham være åremålsansat, forstår jeg simpelt hen ikke. Og slet ikke, da der også står, at ansættelsen under ingen omstændigheder kan forlænges eller vedkommende genansættes.

Jeg må indrømme, at jeg kun kan se det som et forsøg på måske at få De Konservative med ind i folden til det her forslag og derigennem så måske også slippe af med den forbrugerombudsmand, der sidder nu. Det er den eneste tanke, jeg kan få, når jeg læser forslaget. Derfor ønsker jeg gerne at få afkræftet fra ministeren, at det er det, der er målet i den her forbindelse. Og det er en betingelse for os, vil jeg så sige, for at stemme for selve forslaget, at man fjerner spørgsmålet om den midlertidige ansættelse.

Sonja Albrink (CD):

Der er flere knaster, end der er godbidder i det her forslag, og derfor kan jeg lige så godt tilkendegive fra starten, at vi i CD ikke kan støtte forslaget.

Med hensyn til styrkelsen af garantibestemmelsen mener CD, at forslaget ikke er tilstrækkeligt uddybet. Det virker umiddelbart temmelig bureaukratisk og lidt bøvlet, uden at det i tilstrækkeligt omfang fremgår, hvordan bestemmelsen skal administreres.

Vi lægger heller ikke skjul på i CD, at en ændring af markedsføringsloven må bruges til at komme af med specialforbudene – det, vi kalder fnidder fnadder – som kun er med til at gøre loven endnu mere bøvlet uden at have den ønskede virkning.

CD er indstillet på at styrke Forbrugerombudsmanden, men vi ønsker ikke at gå den vej, som ligger i forslaget. CD er først og fremmest betænkelig ved de øgede beføjelser, der bliver givet til Forbrugerombudsmanden. Der er en stor risiko for, at de gode resultater om god markedsføringsskik bliver sat over styr, hvis det gældende samretningsprincip erstattes af en enerådigt forbrugerombudsmand.

I CD finder vi det måske endnu mere betænkeligt, at Forbrugerombudsmanden ophæves til at være det, vi kalder en smagsdommer over,

hvad der er god og dårlig markedsføringsskik, og i CD er vi da derfor også imod, at Forbrugerombudsmanden får beføjelser til at nedlægge forbud over for virksomheders markedsføring, selv når retningslinjerne ikke er blevet aftalt med de pågældende brancher, men blot er udstukket af Forbrugerombudsmanden selv.

CD's ønske om at styrke Forbrugerombudsmanden drejer sig om, at man måske kunne udvide hans virke. Vi mener, at Forbrugerombudsmanden godt kunne tage sig af f.eks. de handicappedes rettigheder, hvad angår deres forbrug og forbrugerinteresser. CD er villig til at tilføre flere ressourcer, hvis det er nødvendigt, men vi vil ikke være med til at gøre Forbrugerombudsmanden til en ny, enerådigt dommer, sådan som forslaget lægger op til.

Samlet mener vi i CD, at forslaget er for vidtgående i de restriktioner, som erhvervslivet pålægges, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil straks udløse spændingen og sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det forslag, som ministeren har fremsat, sådan som det ligger foran os i dag.

Mange af de ting, som også Venstre og De Konservative har fremhævet som argumenter imod lovforslaget, deler vi i Dansk Folkeparti, men derudover vil jeg gerne fremhæve, at vi faktisk på trods af navnet forbrugerombudsmand mener, at det er vigtigt, at Forbrugerombudsmanden mere ses som en medspiller mellem producenter og forbrugere end som en instans, der skal være modstander af producenterne og ene og alene være på forbrugernes side. Vi tror, det er vigtigt, at det er den måde, Forbrugerombudsmanden opfattes på – også af virksomhederne – så det er muligt at lave nogle konstruktive, gode aftaler, som sikrer forbrugerne.

Dermed har jeg også sagt, at noget af det, som vi synes er vanskeligst at sluge ved det forslag, vi har liggende foran os, selvfølgelig er de yderligere beføjelser, som Forbrugerombudsmanden skal have for at kunne meddele et påbud med omgående retsvirkning. Det er her, den store knast er for vores vedkommende, og der er ingen tvivl om, at den knast skal ud af forslaget, for at vi skal kunne ende med at støtte forslaget.

Det, som man kan stille spørgsmål om, er jo, om virksomhedernes retsstilling bliver så markant forringet ved den her del af forslaget, at